

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6282/2559

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โจทก์ นายอนุกุล เจริญรัตตะวงศ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 206, ป.พ.พ. มาตรา 425, ป.พ.พ. มาตรา 203, ป.วิ.พ. มาตรา 224, ป.พ.พ. มาตรา 887

ย่อ / หลักกฎหมาย

การวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันใด ศาลจำเป็นต้องพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งกำหนดให้ลูกหนี้ผิดนัดนับตั้งแต่วันที่ผิดนัดและต้องเสียดอกเบี้ยนับแต่เวลานั้น กรณีจึงเป็นการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 206 บัญญัติว่า ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำการละเมิด ดังนี้ จำเลยที่ 1 ผู้กระทำละเมิดต่อโจทก์จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์นับแต่วันทำการละเมิด ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นนายจ้างของจำเลยที่ 1 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ลูกจ้างในผลแห่งละเมิดซึ่งลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่จ้างตาม ป.พ.พ. มาตรา 425 จำเลยที่ 2 จึงต้องร่วมรับผิดชอบดอกเบี้ยนับแต่วันทำการละเมิดเช่นกัน สำหรับจำเลยที่ 3 ผู้รับประกันภัยค่าเงิน มีความผูกพันที่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นตามสัญญาประกันภัยค่าเงินหรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ไม่ใช่ผู้กระทำละเมิดหรือผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำละเมิดอย่างลูกหนี้ร่วม เมื่อกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์กำหนดแต่เพียงวงเงินความรับผิดที่จำเลยที่ 3 ต้องชดใช้ โดยมีได้ระบุให้ร่วมรับผิดชอบเดียวกับผู้กระทำละเมิด จำเลยที่ 3 จึงไม่ต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันทำการละเมิด โดยต้องรับผิดชอบนับแต่วันที่จำเลยที่ 3 ผิดนัดเท่านั้น และเมื่อหนี้ตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ 3 รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความวินาศภัย อันเกิดขึ้นตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แล้วและจำเลยที่ 3 ได้รับหนังสือทวงถามเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2545 แต่หนังสือทวงถามโจทก์มิได้กำหนดเวลาให้จำเลยที่ 3 ปฏิบัติการชำระหนี้ ดังนี้ เมื่อเป็นหนี้ที่ไม่ได้กำหนดเวลาอันจะพึงชำระหนี้ไว้ โจทก์เป็นเจ้าของหนี้ย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และจำเลยที่ 3 ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 203 เมื่อจำเลยที่ 3 รับหนังสือทวงถามในวันที่ 2 สิงหาคม 2545 แล้ว ไม่ชำระค่าสินไหมทดแทน จึงถือได้ว่าจำเลยที่ 3 ผิดนัดนับตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2545 และต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 109,301.87 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 97,700 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบชำระเงิน 97,700 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 4,500 บาท โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกอุทธรณ์โจทก์คืนค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดให้โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์นอกจากนี้ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้

จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบชำระเงิน 97,700 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของ
ต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ โจทก์อุทธรณ์ว่า จำเลยทั้ง
สามต้องร่วมรับผิดชอบดอกเบี้ยนับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไป ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยว่า โจทก์
อุทธรณ์ขอดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดถึงวันฟ้องเป็นเงิน 11,601.87 บาท
คดีจึงต้องห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224
วรรคหนึ่ง ไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกอุทธรณ์โจทก์ โจทก์ฎีกา มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตาม
ฎีกาของโจทก์ว่า อุทธรณ์ของโจทก์เป็นอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายหรือไม่ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่า
มูลคดีที่ฟ้องเป็นเรื่องละเมิด จำเลยทั้งสามจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบในดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี
นับแต่วันทำละเมิด มิใช่ นับแต่วันฟ้องตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษา เห็นว่า การวินิจฉัยว่าจำเลยทั้ง
สามต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันใด ศาลจำต้องพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายซึ่ง
กำหนดให้ลูกหนี้ผิดนัดนับตั้งแต่วันที่ผิดนัดและต้องเสียดอกเบี้ยนับแต่เวลานั้น กรณีจึงเป็นการวินิจฉัย
ปัญหาข้อกฎหมาย อุทธรณ์ของโจทก์จึงเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายไม่ต้องห้ามตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยว่า
อุทธรณ์ของโจทก์เป็นปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์และพิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์มา
นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น สำหรับปัญหาว่า จำเลยทั้งสามต้องร่วมรับผิดชอบ
ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์นับแต่วันทำละเมิดหรือไม่ นั้น ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ยังมีได้วินิจฉัย ศาลฎีกา
เห็นสมควรวินิจฉัยโดยไม่ย้อนสำนวนให้ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยก่อน เห็นว่า ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 206 บัญญัติว่า ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิดลูกหนี้ได้
ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด ดังนี้ จำเลยที่ 1 ผู้กระทำละเมิดต่อโจทก์จึงต้องรับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์นับแต่วันทำละเมิด ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นนายจ้างของจำเลยที่ 1 ต้อง
ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ลูกจ้างในผลแห่งละเมิดซึ่งลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่จ้างตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 425 ดังนั้น จำเลยที่ 2 จึงต้องร่วมรับผิดชอบดอกเบี้ยนับ
แต่วันทำละเมิดเช่นกัน สำหรับจำเลยที่ 3 ผู้รับประกันภัยค่าจุนั้น ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 887 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อันว่าประกันภัยค่าจุนั้น คือ
สัญญาประกันภัย ซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย
เพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นแก่บุคคลอีกคนหนึ่งและซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ เมื่อจำเลยที่
3 เป็นเพียงผู้รับประกันภัยค่าจุน มีความผูกพันที่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความ
วินาศภัยอันเกิดขึ้นตามสัญญาประกันภัยค่าจุนหรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย
รถยนต์ ไม่ใช่ผู้กระทำละเมิดหรือผู้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำละเมิดอย่างลูกหนี้ร่วม เมื่อ
กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์กำหนดแต่เพียงวงเงินความรับผิดชอบที่จำเลยที่ 3 ต้องรับผิดชอบ โดยมีได้ระบุ
ให้ร่วมรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้กระทำละเมิด จำเลยที่ 3 จึงไม่ต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันทำละเมิด
โดยต้องรับผิดชอบนับแต่วันที่จำเลยที่ 3 ผิดนัดเท่านั้นและเมื่อเห็นตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มิได้
กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ 3 รับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความวินาศภัย อันเกิดขึ้นตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แล้วและจำเลยที่
3 ได้รับหนังสือทวงถาม แต่หนังสือทวงถามโจทก์มิได้กำหนดเวลาให้จำเลยที่ 3 ปฏิบัติการชำระหนี้
ดังนี้ เมื่อเป็นวันที่ไม่ได้กำหนดเวลาอันจะพึงชำระหนี้ไว้ โจทก์ผู้เป็นเจ้าของหนี้ย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้
ได้โดยพลันและฝ่ายจำเลยที่ 3 ลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันคู่กันตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 203 เมื่อจำเลยที่ 3 รับหนังสือทวงถามในวันที่ 2

สิงหาคม 2545 แล้วไม่ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ จึงถือได้ว่าจำเลยที่ 3 ผิดนัดตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2545 และต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยนับแต่วันดังกล่าวเป็นต้นไป พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2544 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์และให้จำเลยที่ 3 ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี · เกษม เกษมปัญญา · ธีระพงศ์ จิระภาค

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6282/2559>